

(Marek Kolesár) Podobenstvo o márnokratnom synovi je v poradí tretím pokračovaním zo série podobenstiev o milosrdenstve nebeského Otca, ktoré Ježiš rozprával. Hlavnou myšlienkou alebo skôr celým obsahom prvého aj druhého podobenstva je hľadanie strateného. Dobrý a starostlivý hospodár bude hľadať aj jednu, jedinú ovcu zo sto dovtedy, kým ju nenájde. A potom sa bude tešiť so svojimi priateľmi. Poriadna a dobrá gazdiná bude hľadať jednu stratenú drachmu z desiatich dovtedy, kým ju nenájde. A keď sa to stane, tak to nejde neosláviť v kruhu priateľiek.

Tretie podobenstvo nie je o hľadaní. Je o láske. O rodine. O otcovi a jeho synoch. O pute lásky ktoré, ktoré pomôže pri neslávnom návrate márnokratného syna. Alebo ešte viac o pute lásky, bez ktorého sa ani nemožno vrátiť. Chcem sa vás teraz opýtať: Čo vám pomáha znova a znova vracieť sa k Bohu? Počuli ste, že je dobrý a milosrdný, alebo to viete? Možno nemáte strach vrátiť sa k nemu, lebo nemáte pocit, že by ste toho až tak veľa premárnili a pokazili. Navonok sa nám môže zdať náš život celkom dobrý. Ale ako sa odvážia hľadať Boha tí, čo svoj život aj viditeľne *spackali*? Poznáš takých? Máš takých v rodine? Nech nám toto podobenstvo pripomenie, že všetci sme jeho synmi a že nimi nikdy, naozaj nikdy neprestaneme byť.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)